

הצעה לדבר מפקד ט"ו באב, חרבות ברזל

ט"ו באב מתואר כבר בתקופת המשנה כיום שמח וחגיגי: "לא הָיוּ יָמִים טובים לישראל פְּחֻמְשָׁה עָשׂוּר בְּאָב וּכְיוֹם הַפְּפוּרִים...". על מה החגיגה? המשנה מספרת שבט"ו באב היו מתכנסות בנות ישראל בכרמי השומרון, לבושות בבגדי חג לבנים ופשוטים (שלא לבייש את מי שאין לה), ולשם היו מתכנסים גם בחורים רווקים שרצו להינשא להן ולהקים משפחה. השמחה הייתה גדולה – איחוד והקמת בתים ומשפחות. לאור זאת, התקבל ט"ו באב במקומות רבים כ"חג האהבה".

עם ישראל, כבר משחר ימיו, היה ועודנו מגוון מאוד. לכל ציבור יש את האוצרות והיחודיות שלו. המגוון הזה חיובי ומקדם! כל ציבור נותן לעם את היכולת והכישורים שיש רק לו – מי בכלכלה, מי בתעשייה, מי בתרבות, ומי ברוח ובמורשת. תזמורת שבה כולם מנגנים על אותו כלי – תהיה משעממת. דווקא ריבוי הדיעות והשבטים, יוצרים מגוון ורענון שעל ידיו מורכב הפסיפס הפלאי הזה שנקרא עם ישראל.

הבסיס לבניין משותף הוא היכולת לכבד אחד את השני ולהכיר תודה על האוצרות שהוא מביא. אבל אסור לעצור כאן. כדי לבנות ביחד צריך לדעת גם לקבל מהשני. לדעת לזהות את הכישרונות המיוחדים אצל שאר החברים ביחידה ולא להתבייש להיעזר בהם. מותר להתווכח ואפילו לחלוק – אבל זה לא פוגע בעין הטובה ובהערכה הגדולה אל כל חבר ביחידה, וזה לא תלוי איפה הוא גר או מה יש לו או אין לו על הראש. אנחנו משפחה אחת, על כל המשתמע מכך.

בשמחת תורה תשפ"ד, השבעה באוקטובר 2023, דווקא השבר העצום הביא לכך ש"הִתְרוּ צְפוּרִים לְבֵא זֶה בְּזָה" ... אנשים משלל גווני הציבור הישראלי התגייסו בנפשם ובגופם להגן על העם והמולדת ולהשיב את החטופים והשבויים, וכל זה באחדות כוחות מופלאה וחזקה מאין כמוה. שיתופי פעולה ההדוקים, בין מגזרים שונים ובין היחידות השונות, היו מכת מחץ נגד האויב. "כוחנו באחדותנו" התגלה במלוא הדרו.

בט"ו באב הזה נעמיק את האחדות. נזכור שאנו עם אחד, מלוכד ואוהב, על כל גווניו ומגזריו.